

«Παρεμβαίνοντες...»

Σὲ καιροὺς κρίσεως...

Ὅπως κάθε μελετητὴς τῆς Ἱστορίας γνωρίζει, ἡ ἐποχὴ μας μοιάζει σὰν νὰ ἀντιγράφη παλαιότερες ἐποχές...

Οἱ εἰδήσεις εἶναι γεμᾶτες ἀπὸ πολέμους, καταστροφές, δικτάτορες, ἐπιθέσεις σὲ ἀθώους, ἀυξημένη ἐγκληματικότητα καὶ ἀνηθικότητα, τὸν πάντοτε παρόντα διωγμὸ τῶν Χριστιανῶν σὲ διάφορα μέρη τοῦ κόσμου.

Μὲ τὴν λεγομένη Ἀραβικὴ Ἄνοιξι, γίναμε μάρτυρες πολλαπλῶν ἐπιθέσεων κατὰ τῶν Κοπτῶν Χριστιανῶν τῆς Αἰγύπτου, καθὼς καὶ τοῦ ἐκτοπισμοῦ τοῦ Χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ ἀπὸ περιοχές τῆς Συρίας. Πολλὰ μέρη τοῦ κόσμου μαστίζονται ἀπὸ πολιτικὴ ἀστάθεια, ἐνῶ ἡ Γενοκτονία καὶ μάλιστα τῶν Χριστιανῶν ἐφαρμόζεται σὲ πολλές ἐθνικὲς ομάδες στὴν Ἀφρική καὶ ἰδίως στὴν Νιγηρία. Στὴν οἰκονομία ἔχουν ἔρθει τὰ πάνω κάτω, κάτι ποὺ θυμίζει τὴν κατὰστασι στὴν Γερμανία πρὶν ἀπὸ τὸν Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, τὸ δὲ ποσοστὸ τῶν ἀστέγων οἰκογενειῶν πλησιάζει ἐκεῖνο τῆς ἐποχῆς τῆς Μεγάλης Ὑφρεσης.

* * *

Ἐποχές σὰν καὶ αὐτὲς ποὺ ζοῦμε μᾶς καλοῦν νὰ εἴμεθα σὲ τέτοια πνευματικὴ κατάσταση, ὥστε ἐμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ νὰ λειτουργοῦμε ὡς φωτεινοὶ φάροι γιὰ ἐκείνους ποὺ ἔχουν χάσει κάθε ἐλπίδα. Οἱ προκλήσεις ποὺ ὅλοι ἀντιμετωπίζουμε δὲν μᾶς θέλουν λιπόψυχους. Τὸ πνευματικὰ ὑγιὲς μπορεῖ νὰ θριαμβεύσῃ σὲ κάθε ἀντιξοότητα, καὶ ἐμεῖς ὀφείλουμε νὰ ἐνθαρρύνουμε τὴν νέα γενιὰ νὰ προετοιμάζεται γιὰ ὅ,τι θὰ μπορούσε νὰ προκύψῃ. Ὅσοι ἔχουν ἰσχυρὴ Πίστι, ἄς μοιράζωνται τὴν Ἐλπίδα καὶ τὸ Θάρρος ποὺ ἀντλοῦν ἀπὸ Αὐτὴν μὲ ὅσους νιώθουν, ὅτι εὐρίσκονται στὸ χεῖλος τοῦ γκρεμοῦ.

* * *

Αὐτό, τὸ ὁποῖο ἔχει σχεδὸν χαθῆ ἢ συσκοτισθῆ μεταξὺ τῶν Ὀρθόδοξων Χριστιανῶν –καὶ τοῦτο βεβαίως ἀποτελεῖ προδοσία τῆς κλήσεως καὶ κλίσεώς τους– εἶναι ἡ αἴσθησις τῆς ἐν Χριστῷ ἐνότητος, ἡ αἴσθησις τοῦ Σώματος / τῆς Κοινότητος, ἡ αἴσθησις ἀνθρώπων ποὺ ἐνώνονται γιὰ νὰ ἐξεύρουν λύσεις, ποὺ δὲν εἶναι σὲ ἐμπόλεμη κατάσταση, μεταξύ τους.

Σὲ ἐποχές σὰν τὶς ἰδικές μας, ἄς στραφοῦμε καὶ πάλι στὰ στοιχεῖα ποὺ κτίζουν τὴν ἐνότητα. Ἀντὶ νὰ παραδίνουμε τοὺς ἑαυτοὺς μας σὲ διασκεδάσεις ἢ «ἠλεκτρονικὲς» φιλίες (ποὺ δὲν εἶναι πάντα κακές), ἢ νὰ εἰδωλοποιοῦμε ποικιλοτρόπως τὸν κόσμον καὶ τὰ τοῦ κόσμου, μποροῦμε νὰ ἀσχοληθοῦμε μὲ δραστηριότητες ποὺ θὰ βοηθήσουν τοὺς ἀδελφούς μας νὰ ἀνακαλύψουν τὴν ὀρθὴ θέασι τῆς Ἱστορίας, νὰ ἐμποτισθοῦν μὲ Ἐλπίδα, νὰ ἀναθαρρήσουν...

«Οἱ χρώμενοι τὸν κόσμον ὡς μὴ καταχρώμενοι· παράγει γὰρ τὸ σῆμα τοῦ κόσμου τούτου...» (Α΄ Κορινθ. ιζ' 31).

Ὁ Ἐραμιστῆς

† ὁ Μητροπολίτης Κυπριανὸς

17.9.2023 ἐκ. ἡμ.,

† Ἁγίων Μαρτύρων Σοφίας, Πίστewος, Ἐλπίδος καὶ Ἀγάπης